

COL·LABORACIÓ

Les ZEPA, l'agricultura i el futur de la nostra terra

JOAN VÀZQUEZ I MENDIETA
SECRETARI GENERAL D'IPCCENA

EL DIJOUS 15 de juliol, les organitzacions ambientals SEO, Egrell, Ipcena i amb el suport de Depana, vàrem fer una roda de premsa sobre els plans especial i de gestió de les ZEPA, publicats a informació pública, per donar a conèixer les línies generals de les nostres consideracions i al·legacions.

Entre totes les consideracions que varem fer, determinats sectors agraris com UP, Jarc i el canal SG van posar el crit al cel, llançant als ecologistes tota mena de desqualificatius, simplement per demanar, que els espais de clau 1, considerats de més protecció, passessin del 2,5% al 20%.

Cal dir que aquesta proposta s'adiu amb els mateixos objectius dels plans especial i de gestió, on reiteradament s'expressa que el principal objectiu de les ZEPA és la protecció dels ocells, i especialment dels que estan en condicions més crítiques i en perill d'extinció. També convé re-

cordar que aquesta proposta a les nostres al·legacions és el que exigeix l'acord del Govern del 5 de setembre de 2006 de directius per aplicar als espais de les ZEPA agràries, on indica que com a mínim s'hauran de deixar el 20% de guarets per a la preservació dels ocells, que requereixen aquest hàbitat on viuen les espècies en situació més crítica.

Per tant, el que incloïem a les nostres al·legacions és simplement el que exigeix el Govern amb el seu acord del setembre del 2006 i el que és més raonable i just de fer si determinats ocells, com qualsevol altre patrimoni, es troben en perill a Catalunya, el Govern i la societat tenim el deure de conservar-los, al ser una part indestriable de la nostra identitat com a nació.

Les ZEPA són espais de protecció especial de caràcter europeu, estan incloses com a espais de protecció especial i són els de màxima importància ambiental,

per això són de protecció especial els parcs nacionals, els parcs naturals i les reserves naturals.

L'obra del Segarra-Garrigues afecta especialment la conservació dels últims grans espais esteparis d'aquest país i espècies d'aus que en l'actualitat es troben en greu perill de desaparèixer, i és per aquest motiu i en compliment de les directives europees d'hàbitats i aus, d'aplicació jurídica en tots els estats de la UE, que hem de complir aquestes lleis. L'obra del Segarra-Garrigues, com qualsevol altra infraestructura, comporta moltes vegades l'afectació de terres de conreu, en aquest cas, l'afectació a les ZEPA són de 42.000 ha, a més de 12.000 ha del canal Algerri-Balaguer i clot de la Unilla, que continuaran com fins ara en conreus de secà. El greu suport resta supeditat a la compatibilitat amb la conservació, el que proposem com a zones de major protecció són tan sols uns 10.000 ha, és a dir, el 20%, les quals el mateix Govern, com a mesures compensatòries i de conservació, hauria d'adquirir de forma directa i indirecta mitjançant contractes d'arrendament i compensant als pagesos. Al futur de

la nostra agricultura dins del món globalitzat cada dia li és més difícil per competir amb països tercers, tot i que les subvencions agroramaderes representen la major part del pressupost europeu. Els ajuts directes de la política agrària comunitària (PAC) compten amb més de 45.000 milions d'euros per al conjunt dels agricultors de la UE. D'aquest import, una mica més de 5.500 milions d'euros corresponen a l'agricultura espanyola, cosa que afecta anualment més de 900.000 beneficiaris i suposa més del 14% de la renda agrària, la despesa de la qual absorbeix el 42% del pressupost de la UE. La PAC es troba en un profund debat, on bona part dels països dirigents consideren que les esmentades ajudes han d'anar dirigides a les pràctiques d'agricultura de conservació i, per tant, en un futur proper les zones agràries incloses en alguna figura de protecció seran zones preferents dins la nova PAC.

Les entitats ambientals hem fet i continuarem fent esforços per aprofundir en la via del diàleg i la concertació, per treballar per un model el més compatible possible entre l'agricultura i la con-

servació del medi ambient, considerant que aquesta és l'única via que ens permetrà avançar en positiu. És aquesta la que ha permès que en l'actualitat el principal sector en creixement de l'agricultura sigui el de producció ecològica.

Lamentem profundament que alguns sectors implicats en els sectors agraris utilitzin reiteradament la desqualificació de les entitats ambientals, fet que acontenta únicament algunes administracions i, sobretot, les grans corporacions que controlen la producció i distribució de productes agraris, ambdós responsables en bona part de la situació del camp en l'actualitat i també, per què no dir-ho, responsabilitat també de l'immobilisme majoritari del sector agrari a l'hora de no apostar per projectes alternatius als actuals.

Nosaltres no respondrem amb la mateixa moneda per respecte i coherència, el mateix respecte demanem per a nosaltres si volem que el diàleg i el consens prevalguin per sobre de les diferències i, així, poder avançar en la resolució dels conflictes de forma social.